

Waltornia

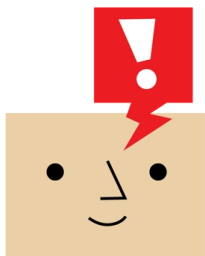
Róg pochodzi z Francji i jest potomkiem rogu myśliwskiego i naturalnego.

Róg zwany też waltornią zbudowany jest z wąskiej metalowej rurki, trzykrotnie zwiniętej w spiralę i z jednej strony zakończonej lekko wygiętym ustnikiem a z drugiej szeroką czarą głosową. Wewnątrz spirali znajdują się dodatkowe trzy rurki połączone z wentylami, które pomagają w wydobywaniu pełnej skali dźwięków. W orkiestrze symfonicznej są zwykle 4 rogi.

Róg pochodzi z Francji i jest potomkiem rogu myśliwskiego i naturalnego, bez wentyli. Taki instrument występował już w starożytności, kiedy robiony był – podobnie jak trąbka – z materiałów innych niż metal. W [renesansowej](#) Europie rogi używane były podczas polowań. Miały mniejsze rozmiary, tylko jeden skręt i grało się na nich wprost z grzbietu konia. Uważa się, że róg jest bardzo trudnym instrumentem i nawet z wentylami wymaga od wykonawcy wielkich umiejętności kontrolowania oddechu i ust.

O waltorni opowiada muzyk Orkiestry Sinfonia Varsovia:

W XVIII wieku po raz pierwszy zastosowano specjalną technikę gry na rogu. Polegała ona na włożeniu prawej ręki do czary głosowej i zmienianiu w ten sposób długości słupa powietrza. Dało to nowe możliwości gry melodycznej, które wykorzystał np. Wolfgang Amadeusz [Mozart](#) w swoich koncertach na róg.